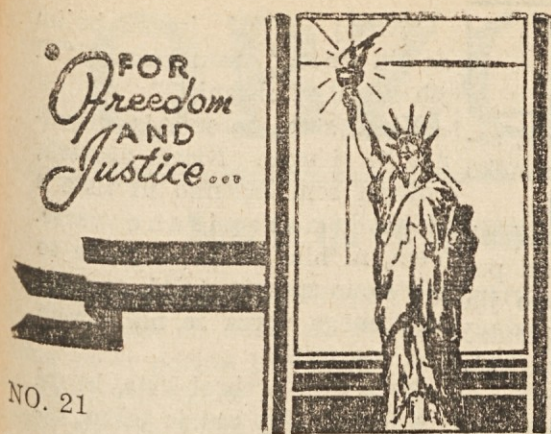

AMERIŠKA DOMOVINA

AMERICAN HOME

AMERICAN IN SPIRIT
FOREIGN IN LANGUAGE ONLY

National and International Circulation

SLOVENIAN
MORNING NEWSPAPER

CLEVELAND OHIO, THURSDAY MORNING, JANUARY 30, 1964

ŠTEV. LXII — VOL. LXII

Republikanci začeli kritizirati Johnsona

Predsednik reublikanske stranke kongresnik Miller si je na večerji republikancev v Clevelandu L. B. J. pošteno privoščil.

CLEVELAND, O. — Predsednik Johnson še ni uradno prijavil svoje kandidature za novembrske volitve, toda to ne moti republikancev, da ne bi začeli že sedaj boja proti njemu. Cleveland je doživel čast, da postane priča prvemu republikanskemu napadu na predsednika.

Iz New Yorka je namreč prišel republikanski kongr. Miller. Miller ni naveden član Predstavniškega doma, je tudi dejanski predsednik republikanske stranke in kot tak je tudi v prvi vrsti odgovoren za njeno politiko, kolikor jo je še skupne v republikanskih vrstah. Sinoči je govoril na republikanski stotolarski večerji in si v svojem govoru pošteno privoščil Johnsonovo politično preteklost. Ker je Johnson že nad 30 let v aktivni politiki in se dobro znajde v vsaki politični situaciji, čeprav mora v ta namen rabiti vjugasto taktiko, ni bilo Millerju težko, da nabere celo naračje političnih polen in jih zmeče na Johnsona. Miller ga je med drugim spraševal:

Kako to, da ni med 33 držav, ki so odobrile 24. določbo k ustavi, države Texas, kjer vedno v oblačih Johnsonov pristajal in demokratični guverner Connally? Kako to, da je preje zagovarjal visok davčni odpis na vrednosti naftnih vrelcev, sedaj pa je proti? Kdaj je imel prav, ali preje ali sedaj? Kako je prišlo do tega, da ni bil nikoli tako vnet za civilne pravice kot je ravno sedaj?

Miller je seveda podlegel skušnjavi in privlekel na dan sedanjost Bakerjevo afero, akoravno še ni do konca razčiščena. Prišlo je dejstvo, da sta dve priči, Jenkins in Reynolds trdili ravno nasprotno stvar, pa predsedniku preiskovalnega odbora demokratskega senatorja Jordanu ni padlo na um, da bi na to opozoril federalno tajništvo za pravosodje in federalnega državnega pravnik. Ali morda zato, ker je Jenkins član Johnsonove okolice in v Beli hiši in vplivna osebnost v sedanjem Johnsonovem režimu?

Zbranim republikancem se je kar na obrazih videlo veselje nad govornikovimi izjavami. Sicer so pa imeli pravico do njih. \$100.00 niso ravno mačje solze za navadno večerjo.

Izobraževalni tečaji

NEW YORK, N.Y. — V Združenih državah obiskuje povprečno preko tri milijone odraslih ljudi. Najrazličnejše strokovne in izobraževalne tečaje, ki jih nudijo šole kot dopolnilo h končani redni šolski izobrazbi.

Vremenski
prerok
pravi:

Preko dopoldneva se bo zjasnilo. Najvišja temperatura 37, najnižja 28.

Novi grobovi

Agnes Sernel

Po dolgi boleznici je preminula Agnes Sernel, rojena Gorše, stara 79 let, stanujoča na 1213 E. 168 St. Bila je vdova, sopro Andrew je umrl pred štirimi tedni. Zapušta nečakinje Roso Cepek, ki oskrbuje pogreb, Sophie Yappel, Mario Immarino in Roso Corley, nečake Jacka Sernel, Anthonyja in Franka Sernel in druge sorodnike. Rojena je bila v vasi Hruškarje pri Sv. Vidu nad Cerknico. V Ameriki je bilo 54 let. Bila je članica Društva V boj št. 53 SNPJ, Podr. št. 41 SZZ, Oltarnega društva Marije Vnebovzete in Tretjega reda sv. Frančiška. Pogreb bo v soboto ob 9.15 dop. iz Jos. Zele in Sinovi pogrebnega zavoda na 458 E. 152 St. v cerkev Marije Vnebovzete ob desetih, nato v družinski grob na Kalvariji.

Joseph Pavsel

Danes zjutraj je umrl v Mt. Pleasant zavetišču 80 let stari Joseph Pavsel s 15945 Whitcomb Avenue, doma v Družinski vasi pri Beli cerkvi, od koder je prišel leta 1906. Bil je vdovec od leta 1960, ko mu je umrla žena Gertrude. Pokojni je bil član Društva sv. Jožefa št. 169 KSKJ. Pogreb bo v soboto zjutraj iz Grdinovega pogrebnega zavoda na Lake Shore Blvd.

Louis H. Dommer

Včeraj je umrl v Mt. Sinai bolnišnici 58 let stari Louis H. Dommer z 1814 E. 337 St. v Eastlake, O., preje z 1076 E. 171 St., Cleveland, rojen v Little Rocku v Arkansasu, kjer je zapustil mater. Zapustil je tu ženo Helen, roj. Maloney, hčerki Maureen Bock in Donno Zele, sina Louisa, 9 vnukov in vnukinj, bil je brat Walterja, Dorothy Bock, Irme, Colmore in Roberta. Zaposlen je bil pri Fairmont Foods Co. Pogreb bo v soboto iz Grdinovega pogrebnega zavoda na Lake Shore Blvd. v cerkev sv. Hieronima (St. Jerome's) ob 9.15, nato na All Souls pokopališče.

Tudi oklopnic Indiana je šla med staro železo

SAN FRANCISCO, Calif. — Oklopnic Indiana so spustili v morje tik pred katastrofo v Pearl Harbourju. Imela je celo vojno posebno srečo, ni bila pri nobenem napadu občutneje poškodovana. Sedaj je dočkala svoj konec. Odpeljali so jo v Richmond, Calif., kjer jo bodo razlagali v staro železo. Delo bo trajalo celo leto, kajti oklopno jeklo je debelo po 18 palcev.

V vojni mornarici bo sedaj le še šest oklopnic, ki bodo seveda vse prišle počasi med staro železo. Stroški za oklopnic so znašali 77 milijonov predvojnih dolarjev.

Mao si bo zidal mavzolej

HONG KONG. — Vesti iz rdeče Kitajske trdijo, da so najboljši inženirji in arhitekti rdeče Kitajske končali načrte za grobnico in nagrobnik Mao-Tsetunga, vodnika kitajskega komunizma in kitajske ljudske republike.

Načrt in vse, kar je z njim v zvezi, čuvajo v veliki tajnosti, da ne bo povzročil novih govoric o slabem zdravju 70 let starega Mao-Tsetunga. Za Kitajce ni nič posebnega, če si kdo postavi nagrobnik še za svojega življenja, dejansko je to stara narodna navada.

Erhard uveljavlja novo nemško zun. politiko

Hoče razširiti stike s satelitskimi državami, z Vzhodno Nemčijo le na privatni in poluradni ravni.

BONN, Nem. — Novi nemški kancler dr. L. Erhard je začel kar na tihem uveljavljati nov duh v nemško zunanjo politiko. Preveč pa noče govoriti o njej, da ne bi razburil Adenauerjevih pristavev, ki jih je še zmeraj dosti.

Bivši kancler dr. K. Adenauer je stal na stališču, da je treba imeti s komunističnimi državami čim manj stikov. Kar jih je, naj se omejuje največ na gospodarsko polje. Drugo njegovo načelo je bilo, da morajo voditi vsa pota za železno zaveso samo skozi nemško federalno vlado. Le tako je upal, da bo lahko kontroliral nemško zunanjo politiko proti komunistom.

Dr. L. Erhard se načeloma ni odmaknil od Adenauerjeve linije, želi le, da postane zunanja politika bolj prožna. Zato ne sme biti vse koncentrirano v rokah federalne vlade in vodilnih politikov. K urejevanju odnosov s komunističnim svetom je treba pritegniti tudi zastopnike posameznih držav in poklicev. Ti si lahko privoščijo celo možnost, da se razgovarjajo z vzhodno-nemškim komunističnim režimom, ker bi to še ne pomenilo, da Zahodna Nemčija prizna obstoj vzhodno-nemške države. Pač pa se morajo stikom z Ulbrichtovo vlado izogibati odgovorni nemški politiki, ker bi taki stiki pomenili priznanje komunističnega režima v Vzhodni Nemčiji.

Z Erhardovo taktiko seveda ni zadovoljen Ulbricht in jo je že zavrnil, ni pa tako antipatičen na komunističnim poglavarjem v satelitskih državah. Erhard je zato dosegel vsaj to, da so se satelitski poglavarji začeli med seboj prepirati. Erhardova nova politika ima naravno precej nasprotnikov v nemških nacionalističnih krogih in desničarskih skupinah.

Južni Vietnam ustavlja vsak uvoz iz Francije

Vlada Južnega Vietnama je prepovedala vsak uvoz iz Francije kot odgovor na francosko priznanje rdeče Kitajske.

SAJGON, Juž. Viet. — Južni Vietnam se čuti po priznanju rdeče Kitajske od strani Francije prav posebno prizadet. Nezapolnjenosti proti Parizu je bilo to očitno v zadnjem času v raznih protifrancoskih demonstracijah, ker je De Gaulle predlagal nevtralizacijo te države in njeno združitve s Severnim Vietnamom, ki je sedaj pod komunistično oblastjo.

Vlada Južnega Vietnama je sedaj prepovedala vsak uvoz iz Francije in namignila, da utegne prekiniti s Parizom tudi diplomatske stike. Francija je bila doslej za Ameriko glavni uvoznik raznega industrijskega in drugega blaga v Južni Vietnam, ki je bil do leta 1954 del francoske Indokine.

Francosko priznanje rdeče Kitajske utegne imeti precejšen vpliv na voljo prebivalstva Južnega Vietnama nadaljevati boj proti rdeči gverili, ki ga vodi Vietnam že več let s pomočjo in podporo Združenih držav.

Od Rusov olje kupujejo, Kitajcem ga prodajajo!

PARIZ, Fr. — Francija je v zadnjem letu zelo izboljšala svoje odnose tako z Rusi kot s Kitajci. V obeh slučajih igra pomembno vlogo vprašanje trgovine in splošnih gospodarskih stikov. Tako so Francozi lani kupili od Sovjetske zveze milijon ton olja (nafta) in tej prodali za še večjo vsoto francoskih strojev in industrijskih naprav. To trgovsko izmenjavo hočejo Francozi še povečati. Ponudili so Rusom, da bodo letos vzeli od njih dva milijona ton petroleja v zameno za francosko blago.

Francija ima pri tem dovolj lastnega petroleja, ki ga črpa v Sahari. Težava je delno le v tem, da je saharjsko olje pretežno lahko, uporabljivo za gorilo in podobne produkte, manj uporabno za težka mazilna olja. Produkcija petroleja v Sahari narašča in Francozi iščejo zanj nov trg. Ta se jim je ponudil v rdeči Kitajski, kateri so Rusi dobave petroleja močno omejili, če ne naravnost čisto ustavili v času kitajskega napada na Indijo.

Kitajska se trudi, da bi povečala črpanje petroleja doma, vendar more s tem kriti komaj polovico potreb. Tako je prisiljena večje količine uvažati. — Francozi so pripravljene prodati Kitajcem do tri milijone ton svojega olja iz Sahare v zameno za razne vrste kitajskega blaga in izdelkov.

Nemci zapostavljeni?

BONN, Nem. — Nemci in Francozi so uradno veliki prijatelji, privatno pa se pritožujejo Nemci, da ne uživajo enakopravnosti v Skupnem trgu, čeprav so v gospodarskem oziru dejansko močnejši in važnejši član Skupnosti kot Francozi. Glavni vzrok zapostavljanju je nemško neznanje — francoščine.

Skupni trg ali Evropska gospodarska skupnost ima dva uradna jezika: angleščino in francoščino, čeprav Anglija ni član Skupnosti. Francozi imajo na ta način stalno prednost pri službah v uradih Skupnega trga, ker znajo boljše njegov uradni jezik. Da ustrezajo vsem pogojem, se jim je treba naučiti le angleščine, vsi drugi z izjemo belgijskih Valoncev morajo doseči precejšnjo mero polnosti v dveh tujih jezikih.

Stric Sam ni izmišljotina

NEW YORK, N.Y. — Znana slika "strica Sama" ni izmišljotina. Je res podoba mesarja Samuela Wilsona iz mesta Troy v njujorski državi, ki je živel v l. 1789-1854. Njegova prvotna slika se nahaja v kongresni knjižnici v Washingtonu. Kongres jo je šele l. 1961 po dolgi debati in temeljitem preiskovanju proglasil za vzor ameriškega človeka.

Sedaj bi nekateri radi spravili ta vzor v originalni podobi na mednarodno razstavo v New Yorku, pa se uprava upira temu načrtu. Zato so zagovorniki ideje prosili guvernerja Rockefellerja, naj jih podpre v njihovem prizadevanju.

Prvotna podoba seveda ni ostala nedotaknjena, polastili so se je šaljivci in ji dali na milijone izrazov, ki jih lahko gledamo vsak dan v našem časopisu.

POGREŠANO AMERIŠKO JET LETALO SESTRELILI RUSI

Rusi so včeraj protestirali zaradi poleta ameriškega vojaškega letala nad Vzhodno Nemčijo pretekli tork in priznali, da so ga sestrelili, pri čemer so bili trije ameriški častniki mrtvi. — Ameriški protest zaradi sestrelitve neoboroženega letala so Rusi zavrnil.

WASHINGTON, D.C. — Sovjetska zveza je protestirala včeraj, ker da je ameriško vojaško letalo vdrl v zračni prostor nad Vzhodno Nemčijo in se ni brigalo za sovjetski vojaški svarili, naj pristane. Rusi so ameriško letalo sestrelili, pri čemer so trije ameriški častniki, ki so bili v šolskem letalu T39 na šolskem poletu, mrtvi. Združene države so izročile sovjetskemu zastopniku protest zaradi sestrelitve neoboroženega letala, ki je zašlo nad Vzhodno Nemčijo, toda ta je protest zavrnil. Državni tajnik Rusk je sestrelitev ameriškega letala označil "zaprepašujoče in nesmiselno dejanje". V vladnih krogih so prepričani, da je sestrelitev ameriškega vojaškega letala od strani Rusov dejanje, ki ne bo imelo vpliva na medsebojne odnose med Ameriko in Rusijo.

Ameriško T39 jet šolsko letalo je bilo sestreljeno nad Vogelsbergom v Vzhodni Nemčiji. Mrtvi so bili podpolk. G. K. Hannaford, kap. J. F. Lorraine in kap. D. C. Millard. Hennafor in Millard sta končevala svoje vežbanje v letalu, v katerem je bil Lorraine njun instruktor. Lorraine je v te vrste letalih preletel preko 220 ur. Vsi trije častniki so bili veterani korejske vojne.

Ameriški vojaški poveljnik general P. Freeman se je v posebnem pismu obrnil na poveljnika ruskih čet gen. Jakubovskega, v katerem mu je opisal izginotje ameriškega letala nad Vzhodno Nemčijo in zahteval takojšnjo preiskavo. V pismu, ki je bilo poslano Rusom, se predno so ti v svojem protestu objavili, da so letalo sestrelili, pri čemer so bili vsi trije častniki v njem mrtvi, je bilo povedano, da so Amerikanci letalo sledili na radarju 11 minut na njegovi poti preko Vzhodne Nemčije. Letalo so skušali opozoriti na to, kar pa jim ni uspelo.

Nobenega vpliva na medsebojne odnose?

ZENEVA, Šv. — Glavni sovjetski zastopnik Carapkin je na razorožitveni konferenci omejen sestrelitev ameriškega vojaškega šolskega letala nad Vzh. Nemčijo in izjavil, da kar zadeva Sovjetsko zvezo, to ne bo imelo nobenega vpliva na potek konferencie. Ameriška delegacija je, kot izgleda, iz protesta proti temu zločinu, umaknila govor, ki je bil napovedan za današnjo sejo konferencie.

Kljub stališču ameriške delegacije na razorožitveni konferenci prevladuje prepričanje, da incident ne bo imel večjega vpliva na ameriško-ruske odnose.

Kako je bilo mogoče, da je letalo zašlo?

PITTSBURGH, Pa. — Sen. B. Goldwater, ki je sam vojaški letalec in letalski general v rezervi, je dejal sinoči tu, da je "težko verjeti", da bi se ameriško vojaško letalo, ki je bilo sestreljeno nad Vzhodno Nemčijo v tork pop., v resnici izgubilo nad Vzhodno Nemčijo. Ne zdi se mu mogoče, da bi naenkrat odpovedale vse priprave za navigacijo.

Sen. Goldwater je povedal, da je sam preletel v T-39 letalu skupno okoli 250 ur in da zato letalo dobro pozna.

— Tri petine obdelane površine Kube je posajeno s sladkornim trsom.

Zadnje vesti

CAPE KENNEDY, Fla. — Združenim državam je včeraj uspelo, da so pognale z raketo Saturn I. v vesolje umetno luno težko 37,700 funtov in s tem v tem pogledu prehiteli Ruse. Ti so bili doslej pred Amerikanci v potisni moči svojih raket. Raketa Saturn s potisno močjo milijon in pol funtov je sedaj najmočnejša raketa na svetu, kar je znanih. Dr. W. Braun je po uspešnem poskusu izjavil, da je prepričan, da Združene države lahko izvedejo do leta 1969 polet na Luno, kot je predvideno. — Danes bodo predvidoma od tod poslali proti Luni vesoljsko vozilo Ranger VI. z raketo Atlas-Agena, ki naj bi posnel vrsto slik o Luni in jih poslal nazaj na Zemljo.

SAJGON, J. Viet. — Včeraj je skupina visokih oficirjev pod vodstvom gen. Khanh, poveljnika 1. zborna vietnamske armade, izvedla prevrat in odstavila dosedanjega vojaško vodstvo dežele, češ, da se je nagibalo k francoskemu načrtu za nevtralizacijo Vietnama. — Prevrat je potekel brez vsakega prelivanja krvi. — Ni še jasno, kakšen vpliv naj bi prevrat imel na političen in vojaški položaj v Južnem Vietnamu. Vse izgleda, da bo gen. Duong Van Minh, načelnik vojaške junte, ostal še dalje formalni predsednik republike.

PALM SPRINGS, Calif. — Zadet od srčne kapi je včeraj ne pričakovano umrl komaj 50 let stari znani filmski igralec Alan Ladd.

PARIZ, Fr. — Iz izjave francoskega informacijskega ministra A. Peyrefitte po večerajšnji seji vlade izgleda, da se je De Gaulle odločil sprejeti stališče rdeče Kitajske in da bo Francija prekinila diplomatske odnose s Čangkajškom ter podpirala sprejem rdeče Kitajske v Združene narode. Po izjavi DeGaullovega ministra "politika dveh Kitajsk nima pomena v mednarodnem zakonu."

LEOPOLDVILLE, Kongo. — Dve četi vojaštva, ki sta se v tork uprli v Stanleyvillu, sta bili razoroženi in v mestu vzpostavljen mir in red.

Velik porast

WASHINGTON, D.C. — Leto 1950 je bilo vseh slušateljev na visokih šolah v Združenih državah le okoli 12,000, sedaj jih je preko štiri milijone.

Iz Clevelanda in okolice

Skupno sv. obhajilo—

Clanice Bratovščine Sv. Rešnjega Telesa pri fari sv. Lovrenca imajo v nedeljo, 2. februarja, pri sedmi maši skupno sv. obhajilo.

Zalostno sporočilo—

Ing. Janez Pogačnik, znani rojak doma iz Device Marije v Polju, ki je živel med nami, pa je sedaj zaposlen v Auburnu v Indiani, je dobil sporočilo, da je v Oeshegenu v Švici umrl oče g. Lea Schmida, znanega pisatelja knjižice o pok. Grozdetu, njegovega birmanskega botra.

Don Schneller bo govoril

v Columbusu—

Podpredsednik in tajnik St. Clair Savings Association Don Schneller bo govoril v ponedeljek v Columbusu na konvenciji in razstavi Zveze graditeljev domov ob 20-letnici njenega obstoja. Don Schneller je bil nedavno ponovno imenovan za namestnika guvernerja American Savings & Loan Institute države Ohio.

K molitvi—

Clanice Oltarnega društva pri Mariji Vnebovzeti in članice Podružnice št. 41 SZZ so vabljene jutri v petek, ob sedmih zvečer v Zeletov pogreb. zavod na P. 152 St. k molitvi za pok. Agnes Sernel, v soboto ob desetih pa k njenemu pogrebu.

Solski odbor ne mara popustiti

Včeraj so pred William H. Brett na Royal Rd. protestirali predstavniki Skupnega gibanja za svobodo, ki se zavzema za popolno integracijo šol, proti ločevanju črnih in belih šolarjev, ki jih vozijo v to šolo z avtobusi iz predelov, kjer je šolarjev več kot prostora v učilnicah. Stari belih otrok so istočasno demonstrirali pred isto šolo proti integraciji. Prišlo je do par ruvanj, ki pa so se končala brez večjih izgredov. Solski odbor je izjavil, da svojega stališča ne bo spremenil, dokler ne bo konec demonstracij. Obe strani sta napovedali, da bosta danes s demonstracijami nadaljevali.

Nedeljske pridige bodo obvezne pri vseh mašah

VATIKAN. — Papež Pavel VI. je izdal odloke sprejete na lanskem zasedanju vatikanskega koncila v pogledu sprememb v liturgiji. V veljavo stopijo 16. februarja letos. Med njimi je določba, da mora biti pri vsaki maši ob nedeljah in praznikih, pri kateri so navzoči verniki, tudi pridiga, ki naj velja kot del nedeljske službe božje. Dolej je bilo v navadi, da ponekod pri zgodnjih mašah ni bilo pridige, ampak so je prebrali berilo in evangelij. Pridige so ponekod opuščali tudi v poletnih vročih mesecih. Pridiga bo v bodoče obvezna tudi pri porokah, pa naj so te z mašo ali brez nje.

Med novimi odloki je tudi določilo o uvedbi narodnih jezikov in dele maše in drugega bogoslužja ter delitve zakramentov. V tem pogledu je dana škofom precejšnja samostojnost.

Liturgija bo po novem postala tudi eden glavnih delov duhovniškega študija. Vsaka škofija bo imela posebne komisije za liturgijo in cerkveno glasbo.

AMERIŠKA DOMOVINA

6117 St. Clair Ave. — Henderson 1-0628 — Cleveland 3, Ohio

National and International Circulation

Published daily except Saturdays, Sundays, Holidays and 1st week of July

Manager and Editor: Mary Debevec

NAROČNINA:

Za Združene države:

\$14.00 na leto; \$8.00 za pol leta; \$4.50 za 3 mesece

Za Kanado in dežele izven Združenih držav:

\$16.00 na leto; \$9.00 za pol leta; \$5.00 za 3 mesece

Petkova izdaja \$4.00 na leto

SUBSCRIPTION RATES:

United States:

\$14.00 per year; \$8.00 for 6 months; \$4.50 for 3 months

Canada and Foreign Countries:

\$16.00 per year; \$9.00 for 6 months; \$5.00 for 3 months

Friday edition \$4.00 for one year

Second Class postage paid at Cleveland, Ohio

No. 21 Thurs., Jan. 30, 1964

Ameriško katoliško šolstvo

V Avstriji in kasneje v Jugoslaviji smo imeli sorazmerno malo privatnih šol, posebno katoliških, ker je bila dežela katoliška in je bil v Avstriji ves pouk v katoliškem duhu, v Jugoslaviji pa vsaj v krščanskem, v kolikor niso bili profesorji na srednjih šolah in univerzah veri naravnost sovražni. V Združenih državah je položaj popolnoma drug. Cerkev in država sta strogo ločeni, vsaka opravlja svoje posle v lastni upravi in obsegu. Na nekaterih področjih bi bilo sodelovanje obema koristno, pa je nemogoče zaradi nekaj nestrpnih ljudi, ki so posebno sovražno razpoloženi proti katoliški cerkvi.

Javno šolstvo se v zadnjih letih bolj in bolj oddaljuje od verske miselnosti, saj so prepovedali brati Sv. pismo in molitve pred poukom in po njem, ki so bile dolga desetletja v splošni navadi. Ves šolski pouk mora biti strogo neverski, je pa žal čestokrat tudi izrazito brezverski in celo protiverski. Načela krščanske morale za šolnike in javnih šolah niso važna, važna niso torej tudi za njihove učence.

Ob takih razmerah so se katoličani v Združenih državah že v sredi preteklega stoletja odločili graditi svoje lastne šole, posebno še, ko je postal pritok katoliških ljudi v deželo močnejši in so v javnih šolah njihove otroke dostikrat zapostavljali zaradi njihove vere in njihovih novopriseljenih staršev, ki si niso mogli dovolj naglo prisvojiti novega deželne jezika.

Najprej so nastale osnovne šole v okviru katoliških fara, nekatere izrazito narodnega značaja. Tako so na primer v farni šoli pri Sv. Vidu v Clevelandu do leta 1917, ko je Amerika stopila v vojno proti Nemčiji in Avstro-Ogrski, v prvih treh razredih učili vse predmete samo v slovenščini in je bila angleščina le predmet. Nekatere poljske, madžarske in še nekatere druge narodnostne fare vzdržujejo še vedno take šole.

Ker je vsak katoliški otrok upravičen do katoliške verske vzgoje, bi moral imeti vsak tudi možnost obiskovati katoliško osnovno šolo. Kljub silnemu porastu katoliškega šolstva to doslej ni bilo mogoče doseči. V naši deželi je trenutno preko 10,600 osnovnih katoliških šol, vendar obiskuje le 43 odstotkov vseh katoliških otrok katoliške šole. V katoliške šole je hodilo leta 1945 le 2.4 milijone otrok, sedaj jih hodi vanje preko 5.5 milijona, porast znaša torej 129%. V istem času je število otrok v javnih šolah poraslo od 22.9 milijonov na 38.8 milijonov ali le za 69%. Vsekakor je to velika razlika, ki kaže, da morajo biti katoliške šole v veliko večji stiski za prostore in učne moči kot javne in vendar slišimo neprestano pritožbe o "navalu" na javne šole in o stiskah, v katerih se nahajajo. Zvezna vlada je v preteklih letih ponovno skušala javnim šolam pomagati iz stiske s finančno podporo, pa ni mogla, ker je prišlo do spora ali naj bodo v pomoč vključene tudi privatne šole ali ne. Predsednik Johnson je letos v okviru "boja proti revščini" predvidel pomoč javnim in privatnim šolam ter pridobil za tak načrt menda tudi obljubo podpore od vodilnih katoličanov v deželi.

Še težavnejše je vprašanje višjih katoliških šol. Njihovo vzdrževanje je dražje, ker morajo imeti laboratorije, večje knjižnice in številnejša učila vseh vrst. Višje šole obstoje le v večjih, ustaljenih farih. So večinoma majhne in jim seveda manjka modernih učnih pripomočkov, kot jih imajo veliki učni zavodi. Da bi te pomanjkljivosti odpravili, so začeli v zadnjih desetletjih manjše višje šole združevati in jih graditi za več katoliških fara skupaj. Naval na te šole je tolikšen, da ne morejo sprejeti vseh, ki bi se radi v njih šolali. Tako so ponekod prišli na misel "deležena" šolanja. Učenci katoliških višjih šol hodijo v javne šole k pouku matematike, fizike in tehničnih predmetov, med tem ko se k ostalim predmetom vračajo v katoliške šole, kjer jih katoliški učitelji poučujejo v katoliškem duhu.

Trdijo, da se je tak način pouka kar dobro obnesel, le da žal ni povsod mogoč, ker nekatere države, oziroma šolski odbori sprejemajo le učence in učenke za polni in ne le delni pouk v redne učilnice. Nekatere države imajo po zakonu določeno, da dajejo prispevek šolam le za šolarje, ki obiskujejo celoten učni program.

V Združenih državah obstaja vrsta znanih katoliških univerz, na katerih študira na deset in deset tisoče fantov in deklet, katoliških, pa tudi nekatoliških.

Tako imamo katoličani v Združenih državah dejansko celoten šolski sistem od osnovne preko srednje (višje) do visoke šole vseh vrst in strok, čeprav zadnje močnejše in boljše na duhovnem, filozofskem in sociološkem področju kot na izrazito tehničnem.

Katoliške šole stanejo katoličane vsako leto preko 2.5 milijonov dolarjev samo za njihovo redno vzdrževanje, novih 400 milijonov na leto pa vložijo v nove šolske gradnje. Poleg tega plačujejo kot vsi ostali državljani tudi redne prispevke v okviru davkov za javne šole.

Nič čudnega torej ni, da je vedno močnejši glas po javni podpori katoliškim šolam. Če pomislimo, da hodi danes vsak osmi otrok v deželi v katoliško šolo, si lahko izračunamo, koliko stroškov prihranijo te javni upravi in kolikšno novo breme bi morali prevzeti davkoplačevalci, če bi katoličani svoje šole zaprli in poslali vse svoje otroke v javne šole.

BESEDA IZ NARODA

Pustno veselje

Cleveland, O. — Stara, že vkoreninjena navada je, da Družabni klub preskrbi vsako leto svojim članom pustno zabavo. Letos se je pridružil še Stajerski klub in tako bomo imeli skupno prireditve. Navadno je bila ta zabava na pustno soboto, a ker je farna pustna prireditev letos padla na to soboto, bo naša teden dni prej, t.j. dne 1. februarja t.l., ob pol osmih zvečer v prostorih Baragovega doma, kamor so vsi naši slovenski rojaki vljudno vabljeni.

Kratek je letos pustni čas in komaj verjamemo, da gremo že proti koncu. Žalostno sicer, a resnično! Mi vsi imamo raje čas, ko se lahko sprostim in veselimo, pokoro pa radi odlagamo na konec. A ker mi ne odločamo, dajmo zato čas, ki nam je na razpolago, izkoristiti za veselje in ne puščajmo ga brez haska odriniti v večnost, odkoder se nikdar več ne vrne. Še Bog pravijo, ima veselega človeka rad, ne pa tistega, ki se kisló drži. Kisla repa tudi v življenju nikamor ne pride. Se li zavedaš, kako vloga igra v tvojem življenju družabnost, prijateljstvo in poznanstvo? Nisi li iskal, ko si bil v težavah, pomoči od prijateljev in znancev? Ali nisi, ko si ležal bolan, čakal na obiske svojih prijateljev?

Poznaš morda mnogo ljudi, a vse te le s ceste. Vidiš, to je premalo. Nisi li nikoli obžaloval, da tega ali onega ne poznaš bolje, ker bi ti utegnili včasih prav priti. Več bi mu lahko zapuhal, več po domače povedal, lažje težave svoje obrazložil in hitreje pomoči od njega dosegel. Zapomni si stari pregovor, da ljudje potom razgovora skupaj pridejo. Dokler so diplomatije dostopni za razgovore, še vajoške ne bo. Kako važen in dolekoosežen je osební stik. Pomisli malo o tem. In sedaj se ti spet nudi lepa prilika v Baragovem domu, da stara prijateljstva obnoviš in utrdiš, nova pa pridobiš. Ali si bil kdaj čisto sam med tujci in v potrebi in nisi vedel, kako bi začel in prišel do človeka, ki bi ti pomagal in svetoval? Sedaj, ko nisi še v potrebi, sedaj pridobi si dobrega prijateljstva, saj nikdar ne veš, kdaj ga utegneš potrebovati. Mi vsi smo družabna bitja in navezani drug na drugega. Ali imaš sploh kaj, kar bi si bil čisto sam pridobil? Dobro pomisli!

Pridi zato k nam, pridí v veselo družbo, tam da beseda besedo in tisti neutemeljeni predsodki in največkrat namišljene ovire padajo. Toda ne drži se užaljeno ob strani, ne čakaj, da drugi vedno začno, prvi korak naj bo od tvoje strani. Vedi, da družabnost in prijateljstvo zahteva tudi nekaj žrtvic, saj se brez muje še čevljev ne obuje. Da bo začetek dober in lahak, pokliči svoje znance, povabi jih in pridite skupno.

Pravijo, da je za dekleta nerodno, če je pust kratek. No, pa našim zalim dekletim ne dela to pregrevanje, si znajo dobro pomagati, ker so doumela ameriški tempo se najbolj na tem področju in ne pridejo zlahka v zadrego. Če bi se vendarle kateri to pripetilo, bo zamujeno lahko nadoknadila na naši pustni prireditvi. Tam ob zvokih sladkih, poskočnih in počasnih melodij, tam kjer srce hitreje in močnejše bije, tam kjer godba čudovito vpliva na telo in

dušo, tam se lahko marsikaj prav radi bi vpeljali tudi lepe maskerade na naše pustne prireditve. Bila naj bi to najlepša in največja zabavna prireditev slovenskega življa v Clevelandu. To je za nas nekaj bolj novega, ne tako običajnega, toda zelo zabavno za mlado in staro. Vabimo zato vse lepe in dostojne maskare bodisi posamezne ali pa v parih. Poskusí, če nimaš, sposodi si kostum in pridí na ples! Koliko zabave, uganjanja, govorice in radovednosti vzbudiš, ko o tebi ugibajo. Tudi kako veselo dogodivščino doživiš, ki se je boš spominjal še dolga leta pozneje. Pod masko pokaže človek tudi tisti del svojega značaja, ki ga sicer nikoli ne odkrije. Naša mladina naj tu sodeluje, naj hodi na naše prireditve, opusti naj tuje, ki so nam največkrat po duši in duhu tuje. Poleg šole so naše družabne prireditve, pri katerih je treba upoštevati tudi želje naše mladine, važen faktor pri ohranjanju narodne zavesti.

Da pa ne bo telo opešalo, bo kuhinja Baragovega doma preskrbela okrepčila v obliki svinjskih, telečjih pečenek, kranjskih klobas in slovenskega zelja in drugih dobrot. Za žejo pa se bodo točila domača ameriška in importirana vina v raznih barvah, za naše Dolenjce — vključno Ribenčane — pa cviček.

Na svidenje!

Odbor Družabnega kluba in veseli Stajerci.

Slikarica - uršulinka M. Pia umrla

Cleveland, O. — Verski mesečnik Družina poroča, da je v Ljubljani umrla zelo znana in zelo učena uršulinka M. Pia Garantini. Dočakala je 71 let.

M. Pia je bila edina uršulinka z doktoratom iz filozofije. Pred vojno je poučevala jezike in slikarstvo na meščanski šoli in na učiteljski v škofjeloskem samostanu. Leta 1939 je bila predstavljena v Ljubljano, kjer je bila profesorica na uršulinski gimnaziji za dekleta, veliko pa je v tem času tudi slikala. Slikarstvo je študirala na visoki umetniški šoli v Benetkah.

Po vojni, ko ni smela več poučevati v šolah, se je bolj in bolj posvečala slikarstvu. Mnoge njene slike krasijo domove in cerkve doma in v tujini. Pokojna M. Pia je slikala tudi farna bandera za slovenske fаре.

Mnogo njenih nekdanih učencek je raztresenih po svetu. Naj jo ohranijo v lepem spominu, njena velika duša pa naj uživa obilno plačilo pri Bogu.

M. L.

Vabilo na maskeradni ples Triglava

Cleveland, O. — Kot je bilo že napovedano, bo pevski zbor Triglav priredil v soboto, 8. februarja, v Slov. domu na 6818 Denison Avenue pustni večer.

Pevci in pevke zbora prijazno vabijo vse rojake in rojakinje na ta večer zabave, smeha in veselja.

Pusta smo obhajali vedno že v stari domovini s šepovko, nekako potico, kjer so namesto orehov in rozin ovirki. Tudi pri nas bomo postregli s to dobrot vsem, ki nas bodo obiskali. Na razpolago bo pa seveda še tudi veliko drugega.

Vabimo vse stare zborove prijatelje iz Euclida in od dru-

Ob smrti pisatelja Ksaverja Meška

Prvi Finžgar, za njim Meško — dve veliki postavi iz preteklosti. Oba pisatelja s širokim krogom bralcev, čeprav prvi kmečko robot, naraven in pri-

god ter prosimo, da pripeljeta s seboj še druge. Ob lepem obisku prireditve lažje pozabimo na trud, ki smo ga imeli z njihovim pripravljanjem.

Ples se bo začel ob osmih zvečer. Nekaj izbranih mask bo dobilo lepe nagrade.

Mr. L. Ferfolji hvala lepa za vstopnice!

Vsi prisrčno vabljeni na Triglavov maskeradni ples v soboto, 8. februarja, ob osmih zvečer v Slov. nar. domu na 6818 Denison Avenue.

Ana Jesenko

Dobro se imajo v Floridi

Pompano Beach, Fla. — Oprostite, da se tako dolgo nisva nič oglašila. Za vsako reč je kak vzrok, tako je moral biti tudi za to. Ali smo preveč zaposleni s pašo lenobe ali pa nam je tako dobro, da ne mislimo dosti na to, kako je tam pri vas v Clevelandu v teh dneh. Naj že bo kakorkoli, nam tu ni treba kидati snega in ni nevarnosti, da bi koga zaradi tega zadela srčna kap.

Toplomer kaže danes 73 stopinj Fahrenheita in je prav prijetno sedeti na soncu. Človek res uživa ob prijetni toploti in božajočem vetriču. Nekateri trdijo, da v Floridi ni prijetno. To je stvar okusa, želja in sredstev. Tudi tu smo imeli nekaj mrzlih dni, neko jutro je toplomer kazal celo 35, kar je za te kraje res posebnost. Kljub vsemu je bilo boljše kot pet pod ničlo, kot je bilo v Clevelandu tisti dan, ko sva se odpeljala sem dol!

Na splošno se imamo prav dobro. Tu in tam gremo loviti srečo. Ujeli smo nekaj prav velikih, od 32 do 40 funtov. Skupno so tehtale preko 150 funtov. Torej jih je bilo dovolj za petek, pa še za kak drug dan med tednom, če je bilo komu za nje. Včasih gremo tudi k Francetu Spehku balinat. Je tudi prav fletno.

Prisrčne pozdrave vsem prirediteljem in upravi lista, pa tudi vsem znancem in prijateljem po vsem Clevelandu, Euclidu in drugod!

Mr. in Mrs. Michael Telich

Dolg je naglo narastel

WASHINGTON, D.C. — Leta 1913 je bil javni dolg v Združenih državah tolikšen, da je prišlo na vsako osebo v deželi povprečno \$60. Do konca druge svetovne vojne je porastel toliko, da je prišlo povprečno na vsakega človeka v deželi \$1,970.

Kokosjerejem v Združenih državah se je posrečilo zrediti kokoši, ki nosijo sedaj v zimski dobi še enkrat toliko jaje kot pred 25 leti.

Kulturna kronika

sten in drugi žensko mehak, celo v glasu nežen, vedno z neko zadržano žalostjo na obrazu.

Kam plovemo, Na poljani, Mati, Mladim srcem — vsi poznamo te knjige. Vsi smo jih brali, čeprav je že precej daleč čas, ki je bil Meško med najbolj brani. Še vedno pa je ostalo mnogo črtic in novel zlasti iz kmečkega življenja, ki bodo Meška še za dolgo preživele.

Njegova smrt mi je odprla spomin na zadnje srečanje z njim. Bilo je pred dvajsetimi leti, v oktobru leta 1943 v stiškem samostanu.

Tistega oktobrskega večera sem z mnogimi drugimi prišel iz ječe v kočevskem gradu v stiški samostan. Čeprav je bil za menoj Turjak in njegova zgodba, sem se pred mogočnimi zidovi stiškega samostana spomnil Zorčeve trilogije. Prihod prvih menihov v Stično, surovi in vendar mehki Trlep, Turki, graščinska gospoda in tlačani — zdelo se mi je, da je vse to še napisano na zidovih.

Ležali smo na slami v veliki sobi, kjer se je svoje zadnje mesece sprehajal ljubljanski nadškof Jeglič. V sobi poleg, kjer je škof umrl, je imel sobico stari duhovnik begunec Kline — starček, ki ga je že rahlo zapuščal spomin. V copatah je drsal po dolgem hodniku, vedno s čudnim smehljajem. Onstran širokega dvorišča so v novejši stavbi živeli ostali duhovniki begunci, največ iz mariborske škofije, toda nekaj jih je bilo tudi z Gorenjskega. Bili so preseljeni od Nemcev na Hrvaško in v Srbijo, pa imeli srečo, da so se vrnili in stiški samostan s tedanjim opatom p. Kostelcem jim je na široko odprl vrata. Med njimi sem našel svojega starega prijatelja, vedno hripavega župnika iz Ribnega pri Bledu — Janeza Kramarja. Bilo je veselo svidenje — sedemdesetletni starček in petindvajsetletni jetnik kakor sem takrat bil.

"In veš, kdo je v sobici nasproti mene? Ksaver Meško." Takoj sva ga šla gledat. Bil je kakor sem ga poznal z zadnjih slik. Samo krog las kakor stari svetniki z veliko tonzuro, izrazit nos, ne suh, toda močnih ličnih kosti, ki so dajale obrazu svojsko podobo. Poznal je menda nekaj mojih pesmic iz Mentorja, iz Naše zvezde, iz Vrtca in morda še od kod. Bilo je lepo srečanje. Na mizi je imel knjigo svojih črtic, ki jim je delal pripombe na rob.

"Izdati mislijo moje zbrane spise in svoje stare stvari počasi po popravljam." Gledal me je — imel je čudovito mirne in blage oči. "Ali hočete to knjigo za spomin?"

Bil sem iz srca vesel. Napisal mi je posvetilo na prvo stran in vseskozi sem nosil to knjigo s seboj. Vse do Kranja. Žal mi je zanjo, v stanovanju, kjer sem tedaj živel, se je menda začasnó naselil nek bosanski oficir. Knjiga je verjetno odromala v smeti.

Nato sva se večkrat videvala. Bil sem mlad, na marsikaj sem imel svoje poglede, tudi na Meškovo zadržanje do tistih, ki so me stražili. Mnogo je prestopil zavoljo slovenstva na Koroškem, njegova mehka narava je hotela v vseh videti samo dobro, svoboda mu je pomenjala čudovito svetinjo. Nisem se hotel dotakniti te točke, govorila sva o knjigah.

"Ali bi hoteli pregledati nekaj mojih spominov, ki sem jih napisal v zadnjem času?" me je baral ob priliki. Rad sem to storil. Nato sem se domislil drobne lepenke, ki sem jo nosil s seboj še iz Kočevja in jo skrival pod slamo. Na njej sem imel nekaj pesmi, ki sem jih napisal v ječi kočevskega gradu in bi jih rad rešil. Toda bal sem se jih hraniti.

"Nekaj pesmi imam, bojim se jih imeti," sem rekel. "Bi jih mogli vi shraniti?"

Videl sem, da mu je nerodno. Ni si upal. Nisem zameril, potrgal sem lepenko in tiste svinčnikom napisane verze. Vem, ni bilo škode — zame so bili samo spomin, težak spomin. Niti enega verza se ne morem več spomniti.

Nato sem prebral liste, ki mi jih je dal. Bilo mu je težko, tako zelo težko, ko sem se spomnil Mladim srcem, Poljančkovega Ceneka in njegovega romana na Goro, ki mu vrne očeta. Nič več ni bilo Meška v tem pisanju, spomini na pregnanstvo, srečanje s četniki, opisovanje, kako je za las ušel smrti. Te spomine sem pozneje srečal v Koledarju celjske Mohorjeve družbe.

Vrnil sem mu jih in nisem vedel drugega reči:

"Mislim, da se lepo bere."

Bil je vesel. Živel je že v svojem svetu, v svetlem čaru preteklosti, s spomini na Marijo na Zilji, kjer nam ga v svojih Obiskih opiše Izidor Cankar. Živel je v tisti preteklosti, ki je imela Cankarja in Finžgarja, Murna, Ketteja in Zupančiča. Šel je Muren, šel je Kette, šel je Cankar. Šel je Zupančič, in šel je Finžgar. Nato je tiho odšel tudi Meško, devetdesetletni starček, ki je tudi nam emigrantom še tu in tam, ko smo postavili na oder kaj njegovega, pisal kartico. V njegovem srcu je bila umetnost vedno lepa, nikdar za njo ni prodajal tega, kar nam drugi umetniki od doma tako radi prodajajo. Bil je čist in svetel človek in osebno sem prepričan, da bi zanj tudi v zadnjih letih veljale besede, ki jih je Izidor Cankar v Obiskih pri Mešku nazadnje zapisal:

"Na nebu so se po viharu dnevu kopicili oblaki čudnih oblik in barv, kot bi jih bil izbljuval pekel. Bilo mi je skoraj tesno po tej deželi; in Meško je sam v njej."

Mislim, da je bil zelo sam. Bil je prebлаг, da bi dajal blagoslovu temu, kar se je izrodilo in v samotni je pričakal smrt. Pisatelj-duhovnik.

Srečen sem, da sem ga srečal v stiškem samostanu — podoživljal je svoje Tihe večere. Preživljal se bo njegova neživljenjska lirčnost, toda ostalo bo mnogo od Meška, kar bomo tudi mi izven domovine nosili s seboj kot bogat zaklad. Vedno je najbolj ljubil svojo novelo Hrast.

Meško je v posebnem smislu to bil.

Droben spomin na njegov daljni grob. Slovenska emigracija mu je za njegovo kulturno delo hvaležna in se ga bo še dolgo spominjala — posebno dolgo v Mladih srcih.

Naj v božjem miru počival Karel Mauser

* Pok. Franc Ksaver Meško se je rodil 28. oktobra 1874 v Ključarevcih pri Sv. Tomažu nad Ormožem. Po končani gimnaziji v Celju je študiral bogoslovje v Mariboru in Celovcu. V dušnem pastirstvu je deloval na raznih krajih Koroške, dokler ni postal župnik v Mariji na Zilji. Med prvo svetovno vojno so ga avstrijske oblasti prijele zaradi "veleždaje", leta 1919 se je pred nahujskano nacionalistično skupino umaknil preko Karavank. Dobil je župnijo v Selih nad Slovenj Gradcem do leta 1941, ko so ga nacisti po zasledbi Slovenije preselili na Hrvaško. Od tam se mu je posrečilo priti v Ljubljansko pokrajino, kjer je živel do konca vojne v stiškem samostanu. Leta 1945 se je vrnil na svojo faro v Sele. Umrl je v soboto, 11. januarja 1964 v bolnici v Slovenj Gradcu, pokopan pa je bil 18. januarja na župnem pokopališču v Selah, ki si ga je sam še pred smrtjo izbral za svoje zadnje počivališče. Pokopal ga je mariborski škof dr. M. Deržanek.

OBZOR

Sem in tja po Milwaukee

Človek si večkrat zaželi po-
čitka. Posebno ob nedeljah po-
poldne in še pozimi je najlepši
čas, da človek ujame nekaj tre-
nutkov počitka. Tako se je meni
godilo zadnjo nedeljo. Težava
je v tem, da te navadno takrat
že kdo zmoti in te seveda ko-
nec s počitkom. Zazvonil je te-
lefon. Na, sem si mislil, kdo je
pa sedaj zopet. Nihče drugi ni
bil, kakor naša dobra zastopni-
ca za Ameriško Domovino.

"Kaj pa bo," sem jo vprašal,
ko mi je povedala, kdo je. "Fa-
ther," je rekla, ali boste kaj na-
pisali za Ameriško Domovino?
Že dolgo niste nič. Nekaj ste
rekli, da boste pisali vsake teden,
sedaj pa že nekaj tednov
ni bilo nič iz našega kraja." —
Vest me je zapekla. Le ga, sem
si mislil sam pri sebi, saj sem
res nekaj takega rekel. In tako
vidite, sem se zopet pripravil,
ker obljuba dolg dela.

Pri nas se vedno kaj zgodi.
Tako smo zadnjič, to je v sobo-
to 18. januarja, imeli obisk
v dnu in South Chicaga. Ho-
se pomeriti z našo mla-
dino v košarki. Naša mladina
ni hotela zaostajati in je seve-
da doboj sprejela. Ojoj, to so
naši bili tepeni. Pomerila so se
tri moštva, in pri vseh treh so
naši izgubili. Bilo je nekaj
sklonjenih glav in kislih obra-
zov, pa ne za dolgo. Nasprotno
moštvo je bilo seveda razigra-
no in dobre volje. Nič čudnega!
Jaz bi bil tudi. Zvečer je naša
in njihova mladina imela skup-
no zabavo. Tedaj so oboji poza-
bili na vse nevednosti, ki so
jih doletele čez dan. Še meni je
ta dan prav prišel. Videl sem in
srečal prijatelje in znanje, ki
jih že nisem videl več let. Tu
oni so se dobro počutili. Tako
dobro so se imeli, da so nas po-
sabili v South Chicaga, kjer naj
moštva zopet pokažejo svojo
sposobnost. Nekaj šepetajo, da
se mislijo srečati v soboto, 8.
februarja. Bomo videli.

Predpustne veselice so bile
pri Slovencih vedno velikega
pomena. Predpust je bil čas ve-
selih porok in maskeradnih za-
bav. Ker v postu te stvari niso
bile dovoljene, so si ljudje se-
veda privoščili takrat, ko so si
lahko. Nekaj tistih navad se je
ohranilo tudi v Ameriki. Zakaj
tudi ne, dokler je veselje do-
stojno in v mejah! Veselega
človeka je vsak vesel, Bog in
pa ljudje.

Slovensko društvo Triglav, ki
je vedno zelo delavno, ki zbira
predvsem člane novih priseljen-
cev, pripravlja za svoje člane
in njihove prijatelje, prijeten
in zabaven popoldan in večer v
nedeljo, 9. februarja, na samo
pustno nedeljo. Včasih so re-
kli, da ga je pust pobodel. Bo
tudi sedaj nekaj takega. Poleg
dobre pijače in jedače bo tudi
maskeraden ples. Bo zares za-
nimivo. Še mene zanima, kako
se bo kdo našemil, da bo izgle-
dal bolj smešen. Vem, da bo tu-
di druge zanimala maskerada,
pridite. V nedeljo popoldne, 9.
februarja, v dvorani sv. Janeza
na Deveti cesti. Mislim, da jo
bodo udarili že okoli treh popol-
dne. Časa bo dovolj za vse, za
pijačo, ples, jedačo in drugo za-
bavo.

Pri vsaki fari, če le malo mi-
ga, je vedno dovolj življenja in
živahnosti. Tako tudi pri naši
slovenski fari. Vedno je kaj na
programu. Včasih bolj resne
stvari, ki se tičejo verskega
življenja, včasih bolj zabavne
stvari, ki pomagajo faranom pri
družabnem življenju, fari pa
pri blagajni. V Ameriki morajo
farani sami vzdrževati cerkev,
šolo, sestrsko hišo, župnišče in
vse, kar je s tem zvezanega.
Včasih gre to v visoke denarje.

Velikokrat bi župnik storil vse
prej, kakor pa se ukvarjal z raz-
nimi bazarji in prireditvami, da
spravi skupaj potreben denar
za nadaljne načrte fare. Včasih
je za duhovnika večji strah in
trepot govoriti o denarju kakor
pa ljudem poslušati o tem. Če
ljudi opozarja o denarju, nera-
di slišijo, če jih pa ne opozarja,
pa nima dohodkov. Recimo —
potrebno zlo!

Društvo mož pri fari sv. Jane-
za prireja kartno zabavo, in
sicer v nedeljo, 2. februarja.
Možje se bodo pomerili pri kar-
tah. Vsakdo bo poskusil svojo
sposobnost in skušal premodri-
ti svojega nasprotnika. Vsakdo,
ki je nekoliko več v tej stroki,
je dobrodošel, pa ne samo mo-
ški, ampak tudi ženske. Mi radi
vidimo, da se pri takih prili-
kah hiša napolni z gosti.

Nekaj sem slišal šušljati, da
mislijo ljudje pri cerkvi Marije
Pomočnice Kristjanov v West
Allisu zidati novo cerkev in si-
cer že kar drugo leto. Tudi k
tej cerkvi spada lepo število
Slovencev in bodo oni tudi del-
no odgovorni za zidavo nove
cerkve. V mesecu decembru je
bil sestanek faranov in so skle-
nili, da bodo podprli zidavo no-
ve cerkve. Kakor hitro bodo
spravili skupaj čez 90,000 dolar-
jev, bodo začeli. In slišim, da
so že zelo blizu. Le korajžjo!
Podjetnost povsod radi vidimo.
Njihov župnik Matt Setnicar
jim daje v tem dober zgled. Rad
polaga na srce faranov, da mo-
rajo biti složni in jih prosi za
sodelovanje, ker brez tega ni
ne napredka ne uresničitve na-
črtov.

Iz cerkvenega oznanila pri
slovenski cerkvi sv. Janeza raz-
berem, da bodo imeli letos od
15. do 22. marca slovenski sv.
misijon. Župnik priporoča sv.
misijon v molitev, obenem pa
prosi ljudi, naj pomagajo širi-
ti to vest med ljudmi, kakor
kako posebno novico, da bo ta-
ko čim več ljudi zvedelo za ta
klic božji k zveličanju duš.

Pri Jožetu Kunovarju so se
oglasile rojenice. Prinesle so
punčko. Tako se je družina po-
večala zopet za enega člana.
Srečnemu očetu in materi iz
srca čestitamo!

Nekje sem bral sledeče: Zgo-
dilo se je v Houstonu, Texas.
Earl Littman je bil izreden člo-
vek. Ni bil kakor so navadno
možje, ki radi pozabijo rojstne
dneve in obletnice. Poleg tega,
da na to ni nikoli pozabil, je
prišel na veliko misel. Kot
predsednik velike oglasne firme
je nekega dne zbral okoli sebe
izvedence, da dobi njihovo odo-
brenje. Postavil je veliko oglas-
no tablo na križišču blizu svo-
jega doma, kjer bi jo morala
njegova žena brez dvoma vide-
ti. Na tabli je bil napis: Earl
želi svoji Nataliji vse dobro za
desetletnico. Littmanu se je po-
srečilo dobiti ženo iz hiše. Šla
sta na sprehod po ulici, kjer je
stal napis. Napis je bil izredno
velik in barvan. Čakal je, kdaj
bo ona kaj rekla. Pa nič. Niti
videla ni napisu. Tako se na-
vadno zgodi, kadar mislimo sa-
mo nase.

Javnost je vabljen na pro-
slavo slovenskega karnevala v
nedeljo, 2. februarja, ob dveh
popoldne v plesni dvorani
Brooks Memorial Union, 620
North 14th St. Ves spored pri-
pravlja slovenski institut Mar-
quettse univerze. Nastopile bo-
do tri narodne plesne skupine
in sicer hrvaška, poljska in u-
krajinska. Vse tri skupine uži-
vajo splošen ugled. Skupine so
nastopale s svojimi programi
na festivalu narodov, ki se vrši
vsako leto v Milwaukeeju v

mesecu novembru. Vstop k pro-
slavi slovenskega karnevala je
prost.

Tudi Slovenci v Milwaukeeju
smo imeli različne plesne sku-
pine od majhnih do velikih.
Sedaj začasno počivajo. Iščejo
učitelja za slovenske plesne. Te
je pa težko dobiti.

Nova slovenska kulturna ura,
ki oddaja vsako nedeljo od 9.
do 10. popoldne, nam podaja
lepe kulturne dobrine sloven-
skega naroda, obenem pa nam
nudi prijetno zabavo. Oddaja
na valu 103.7 WTOS-FM Wa-
uatosu. Kaj je ura podala v
preteklosti, lahko posnamemo
iz poročila, ki ga podaja Vlado
Kralj, eden izmed napovedoval-
cev na slovenski kulturni radio
uri.

Slovenska radijska kulturna ura se je uveljavila

Milwaukee, Wis. — Sloven-
ska radijska kulturna ura se je
prvič oglašila v nedeljo, 23. ju-
nija 1963 na radijski postaji
FM-Wauwatosa.

Od takrat se slovenske odda-
je vrstijo vsako nedeljo od 9.
do 10. ure popoldne. Vseh od-
daj v lanskem letu je bilo tri-
deset. Namen radijske ure, da v
novi domovini poglobi in raz-
širi svoje narodno in kulturno
delo, da ohrani podobo zemlje,
ki smo jo prešli od svojih oče-
tov, se je popolnoma posrečil.
Slovenska kulturna ura je po-
stala budilka narodne zavesti,
s svojimi dobrimi sporedi pro-
dira v srca slovenskih domov.
Oddaje so vzor slovenskega
knjižnega jezika, zanimive, lepe
in tako urejene, da pesmi vselej
sledijo govornemu besedu in tej
spet pesem. V tem ravnotežju
med pesmijo in slovensko go-
vornostjo, ki nam vsem tako manjka,
tiči vsa privlačnost slovenske
ure. Režija črpa vsebino za go-
vorjeni spored iz staro-sloven-
ske tradicije. Na zelo prikupen
način nam prikazuje naše fol-
klorne običaje in navade. (Spo-
red nam je nudil: Jesen, žetev,
trgatev, ženitovanje, navade
slovenskih ribičev, kresovanje,
martinovanje, miklavževanje,
božične običaje, koledovanje
itd.)

Poleg tega igralci predvajajo
odlomke raznih dramskih del.
(Martin Krpan, Matiček se ženi,
Celjski grofje, Deseti brat,
Slehermik), recitirajo razne pe-
smi, novele in črtice iz sloven-
ske književnosti ter nas tako
bogatiijo z materinščino in ob
njej čutimo, da je lepa. Prav
tako posveča slovenska kulturna
ura vso pažnjo cerkvenim
in državnim praznikom ter raz-
nim važnim dogodkom v domo-
vini in drugod po svetu. Vsako
nedeljo je na redu duhovna mi-
sel in opisovanje lepot o Wis-
consinu. Ura je imela dve po-
sebni oddaji, žalno svečanost za
pokojnim predsednikom Kenne-
dyjem in božični večer. Pevski
spored pa nam nudi slovensko
narodno in umetno pesem. Saj
so nam zbori, solisti, dueti,
kvinteti in oktetni zapeli v lan-
skem letu okrog petsto pesmi.

Pohvale vredno je, da so od-
daje skrbno in prizadevno ure-
jene, ne segajo previsoko ter
popolnoma ustrezajo okusu na-
šega preprostega ljudstva. Prav
zaradi tega vzbujajo zanimanje
pri poslušalcih — ki že več ne
govore slovenskega jezika, —
to dokazujejo razni pogovori z
ljudmi našega poka. Nekate-
ri že komaj čakajo nedelje, da
sedejo pred radijski aparat in
prislusnejo slovenski uri, kate-
re nočejo in ne morejo več za-
muditi.

Slovenska kulturna ura v Mil-
waukee predstavlja Slovencem
tu v zamejstvu: Koncert naših
pesmi, gledališče in zabavo. Za
vso to veliko delo, ki ga ljudje
okrog ure opravljajo brezplačno,
je potrebno veliko ljubezni,
srca in požrtvovalnosti. Za vso
lepoto, ki jo prinašajo v naše
domove — tisočera hvala!

— Država Čile v Južni Ameri-
ki je glavni producent nitr-
atov na svetu.

Novo življenje

Povest. — Spisal dr. Fr. Detela.

Toliko ti povem, Tonček, če se
velja četrta zapoved, Stanko
ne bo dolgo živel."

"Kaj pa Lenčika?" vprašal
je naposled Tonček.

"Sirota je pri takem bratu."
— Tončku je odleglo in zjas-
nil se mu je obraz.

"Torej se ni še omožila?"
je vprašal.

"Če bi ne bil brat tak stis-
kač, bi se že bila. Enega ime-
nitnega snubca ima. Albina;
toda Stanko bi utrgal rad kaj
dote in zadržuje. Dekle pa
morebiti tudi ne mara poseb-
no za ženina. — Kaj ne, da je
tako, Cilka?" obrnil se je do
natakarice, ki je prisluško-
vala.

"O, se bo že premislila,"
nasmehnila se je Cilka in na-
debudno pogledala Tončka;
"morda bo v nedeljo že oklic."

"Potem Vi več veste nego
jaz."

"Kaj pa je sicer še Albin?"
vprašal je Tonček in vihal si
brke.

"Albin? Ravnatelj in bla-
gajnik posojilnice, tajnik mle-
karni, podnačelnik požarne
brambe, predsednik izobraže-
valnega društva, načelnik pev-
skega društva "Citre". — He,
ravno prav pridete!" zaklical
je, ko je prihrumelo v sobo
pet fantov. "To so naše "Ci-
tre", Tonček. Zapijte, fan-
tje!"

In "Citre" so se razstopile
v krog, prekrizale roke in za-
pele: "Bratci, veseli vsi!" in
privabile iz sosednje sobe gos-
poda Albina.

"Albin, ali veš, kdo je pri-
šel?" kričal je Blaž. "Tonček,

moj prijatelj Tonček."

"Tonček, Tonček," dejal je
Albin počasi, pogladil si brči-
ce kvišku nafrkane, popravil
si ščipalnik na nosu in ogle-
doval pol zvedavo, pol poro-
gljivo Tončka, ki mu je zrl
mirno v oči in položil težko
roko na mizo. "Aha, Tonček!
Zdi se mi, da sem že slišal ne-
koč takšno ime," je rekel na-
posled Albin.

"Tončka s Trate ne poz-
naš?" vpil je Blaž. "Sram te
bodi! To je moj najboljši pri-
jatelj."

"Ali še zapojemo?" vprašal
je Citraš Tončka.

"Če se vam ljubi," dejal je
Tonček; "toda jaz ne plačam
nič."

Blaž ga je dregnil s komol-
cem in mu tiho razlagal, da je
navada v šmarjeti, zahvaliti
se pevcem in plačati par šte-
fanov. Tonček je odkimal, da
ni ne vabil pevcev, ne naročil
petja, in zahteval zase račun.
Blaž je ugovarjal, da plača
račun on in še Stefan vina pev-
cem; Citre so začele zabavlja-
ti in nastal je hrup.

Tedaj pa je vstopil s trdnim,
samosvestnim korakom kre-
pak, sivolas mož, preletel s
svetlimi očmi razburjeno druž-
bo in ostrmel zagledavši Ton-
čka.

(Dalje prihodnjik)

Ženske dobijo delo

Gospodinja

Iščemo gospodinjstvo za 3
odrasle, lahko ostane ali ne.
Kličite po 9. uri zvečer, v
soboti ali nedeljo podnevi GL
1-8427. (x)

V SLOVENSKI GOSTILNI

SILVER BAR INN

5925 ST. CLAIR AVE.

je ples vsako soboto zvečer od 9. ure dalje. Igra domača slovenska
godba. Pridite in poveselite se ob veselih zvokih, ob dobri kapljici,
okusnem prigrizku in prijazni postrežbi.

Na veselo svidenje še to soboto! TONY KRISTAVNIK, lastnik

DR. ZUPNIK

ZOBOZDRAVNIK

6131 St. Clair Avenue

vhod na E. 62 St.

Uradne ure: 9.30 zjutraj do 7 zvečer. — Prijave nepotrebne.

Združene države

Poleg Združenih držav Ame-
rike obstoje v Ameriki po u-
radnih imenih še: Združene dr-
žave Brazilije, Združene drža-
ve Venezuele in Združene me-
hiške države.

Sobe v najem

3-sobno stanovanje, opremlje-
no ali ne, poleg cerkve Marije
Vnebovzete. Kličite 851-4901.
(22)

Gostilna napredaj

D2, D3 in C2 licence. Kličite
891-6518. x(Th-Fr)

V najem

6 velikih, opremljenih sob,
3 spalnice, na novo dekori-
rane; plinski furnez in elek-
trika vključena. Dva vhoda,
prostor za pranje. Na 1119 E.
71 St. Kličite HE 2-0680 od
5. do 6. pop. — (22)

STANOVANJA V NAJEM

24350 Lake Shore

Nova moderna stanovanja z
dvema spalnica, vgrajen
štedilnik, preproge, air-condi-
tioner. Najemnina \$115.

27800 Euclid Ave.

Poleg Rt. 90, nekaj minut
do mesta, stanovanja z eno ali
dvema spalnica, vgrajen
štedilnik, brezove omare, pre-
proga, airconditioner. Najem-
nina \$105 in več.

Na 797 Babbitt Rd.

enodružinska hiša za v
najem. Za pojasnila kličite
lastnika.

MILAN JAGER

944-6755 261-2088
(25)

MAY'S

DOWNTOWN
ON THE HEIGHTS
PARKTOWN
SOUTHGATE

BASEMENTS

PRODAJA!

10,000 kosov

od svetovno znanega izdelovalca!

Boljše moško bombažasto

spodnje perilo

- Spodnje hlače na elastiko ali zaponce
- Pletene bombažaste spodnje hlače
- T-majice z okroglim vratnim izrezom
- Pletene bombažaste atletske majice

8 za \$4

100% pralni bombaž

Po višji ceni, če perfektno

Spodnje hlače na elastiko ali zaponce. Sanforizi-
rano bombažno blago. Nevroče elastično opasje.
Erobarvne, vzorčaste, bele, nekoliko nepravilne.
30 do 42.

Pletene bombažaste spodnje hlače, s trakom oja-
čeni sprednji del, elastični pas. Nekoliko nepra-
vilne. S, M, L, XL.

T-majice, ojačeni, prilagajoči se ovratni izrez.
Rokavi, nekoliko nepravilne, S, M, L, XL.

Atletske majice, rebričasto pletene, 100% bombaž,
široke, udobne naramnice. S trakom obšiti izrez.
Nekoliko nepravilne. S, M, L, XL.

KLETNI MOŠKI OBLAČILNI ODDELEK,
THE MAY COMPANY, V MESTU IN PODRUŽNICAH

HENRIK SIENKIEWICZ:

KRIZARJI

Stari vitez je namreč upal, da mu bo laže kaj zvedeti o Zbišku v Spihovu ali na dvoru kneza Januša varšavskega kakor kje drugje.

In res, drugo jutro so se odpravili na pot. Nastala je že prava pomlad. Narasle vode, zlasti Skrve in Drvente, so ovirale potovanje, da so šele deseti dan po odhodu iz Plocka prestopili mejo in prišli v Brodnico. Mestece je bilo čisto in urejeno, a takoj pri vstopu si lahko spoznal trdo nemško roko, zakaj na ogromnih zidanih vislicah, ki so se dvigale za mestom ob poti proti Gorčnici, so visela bela trupla obešenec, a eno je bilo žensko. Na stražnem stolpu in na gradu je vihrala zastava z rdečo roko na belem polju. Samega komturja popotniki niso našli v mestu, ker je z delom posadke in na celu okoliškega plemstva odšel v Malborg. To je povedal Matku star, na obe oči slep križar, ki je bil nekdanji komtur Brodnice, pozneje pa je, ker se je bil navezal na kraj in grad, preživljal tu zadnje dni svojega življenja. Ko mu je domači duhovnik prečital Lichtensteinovo pismo, je Matka gostoljubno sprejel, a ker je živel med poljskim prebivalstvom in izbornu razumel poljsko, se je bilo lahko razgovarjati z njim. Zgodilo se je tudi, da je pred šestimi tedni potoval v Malborg, kamor so ga bili poklicali kot izkušnega viteza na vojno posvetovanje; zato je vedel, kaj se je zgodilo v prestolnici. Ko ga je vprašal po mlademu poljskem vitezu, je pravil, da se ne spominja imena, a je slišal o nekom, ki je prvič vzbujal občudovanje, da je kljub mladim letom prišel že kot opasan vitez, a drugič, ker se je srečno dvobojeval na turnirju, ki ga je priredil veliki mojster po običaju za zamejske goste pred odhodom na vojni po-

hod. Počasi se je celo spominjal, da je tistega viteza vzbujal in ga sprejel pod svoje posebno varstvo junaški in zlahtni brat velikega mojstra Ulrich von Jungingen in da mu je dal železni list, s katerim je mladi mož pozneje odšel baje proti vzhodni strani. Matko se je teh novic zelo razveselil, ker ni niti najmanj dvomil, da je bil mladi vitez Zbiško. Spričo tega jim za sedaj ni bilo kaj iskati v Malborgu, zakaj dasi bi mogel veliki bolničar ali kak drug dostojanstvenik ali vitez dati še natančnejša poročila, vendar bi nikakor ne mogli povedati, kje je v tem hipu Zbiško. Sicer pa je Matko sam najbolje vedel, kje naj ga išče, ker ni bilo težko uganiti, da kroži okoli ščitna ali pa išče Danušo, ako je ni našel tam, po oddaljenih vzhodnih gradovih in komturijah.

Da niso izgubljali časa, so se tudi sami napotili po križarskem ozemlju proti vzhodu in ščitnu. Pot je šla hitro izpod nog, ker so bila gosta mesta in mesteca zvezana s cestami, ki so jih križarji ali bolje, v mestih naseljeni trgovci vzdrževali v dobrem stanju, a gotovo ne v slabšem kakor poljske, ki so nastale pod varstvom gospodarske in krepke roke kralja Kazimira. Vrh tega je nastalo kaj lepo vreme. Noči so bile zvezdnate, dnevi jasni, a ob opoldanskem času je pihal topel, suh veter,

CHICAGO, ILL.

MALE HELP

TOOL AND DIE MAKER
MOLD MAKER

Must have at least 5 years experience. Steady work. Good pay. Many company benefits. Apply in person.

F. & B.

MANUFACTURING CO.

4248 West Chicago Avenue

(22)

REAL ESTATE FOR SALE

PARK FOREST. Must sacrifice. 3 bdrm. ranch. Ideal location. Excellent condition. Carport. Many extras. Will sell to anyone that qualifies. \$13,950. — PI 8-1968. (21)

THIS HOME LOVES CHILDREN 4 bedrm., 1½ baths, lge. kit. plus fam. rm. Many extras for kids. Lge. fenced lot. Perm. Siding, 2 car gar. By owner. For quick sale. \$17,500. GE 8-1220. (21)

4 Bdrm. Dutch Colonial with Carpeting, 1½ baths, natural firepl. Lge. wooded lot, 2½ car gar. 1 blk. to shopping & trans. \$21,900. For appt. GI 8-2841. (24)

PALATINE—YOUR OWN GARAGE and apartment. Drive to your front door. New modern building, two bedrooms. Large living room, tiled bath, patio, front and rear porch. Laundry and storage space. Drive in garage. — Walking distance to trains, stores, schools, churches. — 169 E. Chicago, 825-2193. (21)

CHICAGO, ILL.

APARTMENTS FOR RENT

PALATINE — EXECUTIVE TOWN HOUSES for rent. 1½ baths, 2 bedrooms, lge. family rm. Hotpoint daylight kitchen, encl. patio, 1 blk. to train & shopping. 206 N. Broadway. Open house Sat. & Sun. 1—5 or call FR 2-6933 for appt. (22)

BUSINESS OPPORTUNITY

LAVERN AND GRILL. In Northwest suburb. Industrial section. — \$15,000. Plus stock. Contact Owner. Tel 824-9217. (25)

CATERING, BAKERY - DELICATESSEN

Building, business store. Private din. rm. Own apartment. Best offer. Due to sudden serious illness. PH. JU 8-1922. (22)

CARD AND GIFT SHOP

By owner. Postal sub-station. Living quarters. Reasonable. Phone 768-2241 or 768-8127. (22)

HOUSEHOLD HELP

HOUSEKEEPER — Child care. Live in. Salary plus rm. plus board. Must love children. TW 4-5667. Sun. or before 4. (22)

ki je napolnjeval človeška prsa s svežostjo in zdravjem. Ozelenelo je žito na poljih, loke so se pokrile z bogatimi cvetjem, a smrekovi gozdi so začeli širiti vonj po smoli. Na vsej poti do Lidzbarka, a od tod do Džaldova in dalje do Niedźboża popotniki niso videli niti oblaka na nebu. Šele v Niedźbožu so dobili ponoči naliv z gromom, ki se je to pomlad prvič slišal, toda nevihta je bila kratka in zjutraj je nastopilo zopet jasno vreme. Dan je bil rožnat, zlat in tako svetel, da se je, kamorkoli je seglo oko, vse lesketalo, kakor bi bilo vse posuto z briljanti in biseri; zdelo se je, da se vsa pokrajina smehlja nebu in se raduje bujnega življenja.

V takem jutru so se obrnili od Niedźboża proti ščitnu. Mazovska meja ni bila daleč in lahko jim je bilo kreniti proti Spihovu. Bil je celo trenutek, ko je Matko hotel to storiti, toda ko je vse premislil, je hotel rajši naravnost dospeti do strašnega križarskega gnezda, v katerem se je tako brdiko odločil del Zbiškove usode. Vzel si je kmeta vodnika in mu velel, naj ga odvede s spremstvom v ščitno, dasi mu vodnik ni bil neobhodno potreben, ker je iz Niedźboża držala ravna pot, na kateri so bile nemške milje zaznamovane z belimi kamni.

Vodnik je jezdil nekoliko korakov naprej, za njim sta jezdila Matko in Jagienka, potem precej daleč za njima Čeh z lepo šečehovno, potem so sledili vozovi, ki so jih spremljali oboroženi hlapci. Bilo je zgodaj zjutraj. Rožnata barva še ni šla z vzhodne strani neba, dasi je že svetilo sonce, spreminjajoč v opale kapljice rose na drevju in po travi.

"Ali se ne bojiš iti v ščitno?" je vprašal Matko.

"Ne bojim se," je rekla Jagienka. "Bog je nad mano, ker sem sirota."

"Saj tam ne drže nobene besede. Najstrašnejši pes je bil res tisti Danfeld, katerega je Jurand pobil z Gottfriedom vred... Tako je pravil Čeh. Drugi po Danfeldu je bil Rotgier, ki je padel pod Zbiškovo sekuro, toda tudi ta starec je okrutnik, zapisan hudiču... Ljudje ne vedo nič dobrega, jaz pa mislim, ako je Danuška poginila, je od njegove roke. Pravijo, da ga je doletela neka prigoda — toda kneginja v Plocku mi je pravila, da se je izmazal. Z njim bomo torej imeli v ščitno opraviti. Dobro, da imamo pismo od Lichtensteina, ker njega se baje ti pasji bratje boje kakor samega mojstra... Pravijo, da ima grozno moč in velik vpliv, a vrh tega je zelo maščevalen. Ne odpusti najmanjše krivice... Brez tega pisma bi si ne upal mirno potovati v ščitno."

"Kako je ime temu starcu?"

"Zigfrid von Lowe."

"Bog daj, da dobro opravimo ž njim."

"Bog daj!"

Tu se je Matko nasmehnil in začel čez hip govoriti:

"Kneginja v Plocku mi je dejala: 'Pritožujete se, pritožujete kakor jagnjeta nad volkovi, a od teh volkov so trije že mrtvi, ker so jih nedolžna jagnjeta zadušila.' In res, je tako..."

"A Danuška? A njen oče?"

"Isto sem povedal kneginji. A v duši se veselim, ker se kaže, kako nevarno je, ako se nam dela krivica. Že vemo, kako je treba zgrabiti s pestjo toporišče in pošteno zamahniti z njim! Kaj naj povem o Danuški in Jurandu? Jaz menim kakor Čeh, da nista več na svetu, toda pravega nihče dobro ne ve... Tega Juranda mi je tudi žal, ker je že v življenju trpel zaradi dekleta, in če je umrl, je bila smrt težka."

"Ako ga kdo spomni, takoj mislim na atka, ki ga tudi ni več na svetu," je odgovorila Jagienka.

In s temi besedami je dvig-

V blag spomin

TRETJE OBLETNICE SMRTI
LJUBLJENE SOPROGE
IN MATERE

Jennie Stibil

ki je umrla 30. januarja 1961.

Leta tri so že minula, kar Te več med nami ni, ne moremo Te še pozabiti in vedno si nam pred očmi.

A upanje nam še živi, da enkrat združimo se vsi, tam, kjer ni nobene žalosti, pri Bogu tam nad zvezdami.

Zalujoči:

SOPROG, OTROCI
in SORODSTVO

Cleveland, O., 30. januarja 1964.

V BLAG SPOMIN
SESTE OBLETNICE SMRTI,
ODKAR JE UMRLA NAŠA
LJUBLJENA SOPROGA IN MATI

Anna Somrak

ki je umrla 30. januarja 1958. leta.

V tistem grobu počivaš šest že let, Tvoj spomin v naših sreih vedno še živi!

Lahko naj Te zemlja krije, spavaj, draga, nam sladko, luč nebeska naj Ti sije, mir in pokoj naj Ti bo!

Tvoji zalujoči:

SOPROG in OTROCI

Cleveland, O., 30. januarja 1964.

PRISLAN PROVISION

SLOVENSKA MESNICA
1147 Addison Rd.

STANKO PRISLAN
EX 1-1419

Naše posebnosti ta teden:

CHICKEN
LEGS 45c lb.

BOILED or
BAKED HAM 99c lb.

VEAL RIB
CHOPS 69c lb.

SUGARDALE
BACON pk. 59c lb.

EUCLID POULTRY

V zalogi imamo vedno očističene piščance, na kose zrezane, popolnoma sveža jajca ter vseh vrst perutnine. Pridite in si izberite!

HOWARD BAKER

549 EAST 185 STREET, EUCLID

KE 1-8187

nila svoje vlažne oči kvišku. Matko pa je pokimal z glavo in rekel:

"Ta je gotovo v nebeškem zboru in v večni svetlobi, ker boljšega človeka, kakor je bil

on, najbrž ni bilo v vsem našem kraljestvu..."

"O, ni ga bilo, ni ga bilo!" je vzdihnila Jagienka.

Toda nadaljnji razgovor ji ma je pretrgal vodnik, ki je

naglo zadržal žrebca, ga obrnil, zdirjal k Matku in zaklical s čudnim, prestrašenim glasom:

(Dalje prihodnjič)

Užitka čas... vsaki čas... skledo okusnih špagetov in eno hladno steklenico Stroh's piva.

Pokusite, kaj varjenje z ognjem napravi pri pivu. Daje vam lažje pivo... tako, ki doda resnični užitek k dobri jedi. Pogostite sami sebe z mehkejšim in bolj osvežujočim Stroh's, edinim ameriškim z ognjem varjenim pivom.

THE STROH BREWERY COMPANY, DETROIT 26, MICHIGAN

PREMIUM QUALITY ALWAYS... POPULAR PRICES EVERYWHERE

1896

1963

Naznanilo in Zahvala

Z globoko žalostjo v naših sreih naznanjamo sorodnikom, prijateljem in znancem, da je nenadoma umrl naš ljubi oče, stari oče, brat in tast

IGNAC NOVAK

Previden z zadnjimi tolažili sv. vere je odšel k Gospodu dne 30. decembra 1963. leta.

Rojen je bil leta 1896 v vasi Mačji dol v št. Lorenški fari na Dolenjskem, odkoder je prišel v Ameriko leta 1907.

Pogreb se je vršil 2. januarja 1964 iz pogreb. zavoda A. Grdina in Sinovi, pod oskrbo Mary A. Svetek, v cerkev Marije Vnebovzete, kjer je za pokoj njegove duše bila darovana sv. maša zadušnica. Potem pa smo njegovo truplo prepeljali na pokopališče All Souls in ga tam položili k večnemu počitku.

Bil je član društva sv. Jožefa št. 169 KSKJ, društva Kras št. 8 SDZ, podr. št. 3 SMZ in društva upokojencev Collinwood.

V dolžnost si štejemo, da se s tem iskreno zahvalimo Father Rebolu za darovano sv. mašo.

Srčna hvala vsem, ki so ob oder pokojnika položili tako lepe vence cvetja in mu s tem izkazali svojo ljubezen in spoštovanje. Hvala tudi vsem, ki so darovali za sv. maše.

Toplo se zahvalimo vsem, ki so ga prišli kropiti in moliti ob njegovi krsti, kakor tudi vsem, ki so ga spremlili na pokopališče.

Posebej se zahvalimo članom društev, ki jim je pripadal za lepo in ganljivo slovo od svojega umrlega sobrata.

Hvala pogrebem, članom društev, ki jim je pripadal in ki so nosili njegovo krsto.

Ljubi oče, stari oče, brat in tast, počivaj v miru v blagoslovljeni ameriški zemlji in lahka naj Ti bo gruda njena!

Bog Te je poklical k Sebi, da Te za vse dobro, ki si ga storil na tem svetu, bogato poplača. Sedaj si združen s svojo ženo, našo ljubo materjo, in bodita oba naša priprošnika pri Bogu, da se enkrat vsi združimo in skupaj uživamo radosti večnega življenja. Do takrat pa se Vaju bomo spominjali z ljubeznijo v naših mislih in molitvah.

Zalujoči:

ANTHONY, IGNATIUS, LOUIS — sinovi
ROSE por. JAROS — hčerka
ELIZABETH in ELIZABETH — snahi
JOHN — zet
12 VNUKOV in VNUKINJ
ROSE TRELIC (Forest City, Pa.) — sestra
OSTALO SORODSTVO

Cleveland, 30. januarja 1964.